

ת"פ (חדרה) 2028-10-24 - מדינת ישראל נ' אנו סמודי (עציר)

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 2028-10-24 מדינת ישראל נ' סמודי(עציר)

תיק חיצוני: 418233/2024

בפני כב' סגנית הנשיאה, השופטת ליזי פרוינד

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

אנו סמודי (עציר)

נאשמים

להלן גזר הדין שהוקרא לצדדים היום.

גזר דין

הנאשם הורשע, על-סמך הודאתו, בעבירה שעניינה **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, לאחר שביום 30.9.24, בעיצומה של מלחמת "חרבות ברזל" שהה בסמול זכרון יעקב ללא היתר כדן.

מקום מגוריו של הנאשם הוא בשטחי הרשות הפלסטינית - יו"ש ועל כן כניסתו לשטח מדינת ישראל טעונה היתר.

טיעוני הצדדים לעניין העונש

המאשימה ביקשה להדגיש את עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בימינו אלה, כאשר לפגיעה בבטחון המדינה נלווית הכבדתם של השוהים הבלתי חוקיים על פעילות גורמי הביטחון ואכיפת החוק, עת מושקעים מאמצים רבים באבטחת הגבולות והארץ והצורך באיתור השוהים הבלתי חוקיים מכביד על פעילות גורמי האכיפה והבטחון ומסכן את אנשיהם. **לשיטת המאשימה ולאור ההחמרה במצב הבטחוני מתחם העונש הראוי נע בין חודשיים ועד 7 חודשי מאסר בפועל**, אשר זכה לעיגון בפסיקת בית המשפט המחוזי חיפה בעפ"ג 38304-01-24, תוך שהותווה מתחם מחמיר יותר הראוי לעניינים כגון דא, ובשלל פסיקות נוספות שפירטה בטיעוניה.

עתרה המאשימה להטיל עונש המצוי ברף התחתון של המתחם. והכל לצד מאסר מותנה וקנס. בעניין

הקנס נטען כי נוכח הפן הכלכלי שבבסיס עצם הכניסה האסורה לישראל, מתחייב הוא.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שמדובר בנאשם צעיר שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר ונעדר עבר פלילי. נטען כי עצם העמדתו לדין, אשר לא היתה נעשית בימים כתיקונם לפני פרוץ המלחמה הנה כבר ביטוי למצב הבטחוני הקשה שעוברת מדינת ישראל.

הודגש כי החזיק ברצף היתרים לכניסה לישראל, האחרון הסתיים בחודש יוני 2024 כמעט יותר מחצי שנה מפרוץ המלחמה ואיפשר לו לינה בישראל, דבר שמלמד שעבר מסננת בטחונית קפדנית.

למרבה הצער בשל דחק כלכלי נכנס דרך פתח בגדר על מנת להתפרנס.

לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, נטען כי אין לאמץ את זו אליה הפנתה המאשימה כמתחם המחייב שכן בימ"ש העליון בחר שלא להתערב במדיניות הכוללת ומשכך הכשיר גם ענישה שונה.

הפנה לכך שמדובר בנשוי טרי אשר בשל נישואיו אלה נאלץ להיכנס אל הארץ, מבלי לבצע עבירות נלוות, אשר מבקש את מידת הרחמים. עוד הדגיש את צפיפות מקומות הכליאה המכבידים שהייה בהם מעבר לזו בדרך הכלל.

על כן עתר הסנגור המלומד להסתפק בימי מעצרו - כשבועיים ימים.

באשר לרכיב המאסר המותנה, ביקש לנהוג על הצד המקל, על מנת שזה לא יפגע באפשרות הוצאת היתר עתידית.

באשר לענישה הכספית, הפנה להלכת אל הרוש שם דן בימ"ש העליון גם ברכיב הקנס, וקבע שעבירת השב"ח אינה נושאת הנאה כלכלית אלא כתוצאה ממנה מתאפשרת לעבריין הטבה כלכלית - "מתקשה אני להגדירה הנאה במלוא מובנה של מילה זו". עוד הפנה לפסיקה אחרת שם נקבע כי מקום בו ברור שנאשם לא יוכל לשלם את הקנס ומשמעות הדבר הארכת מאסר חלף הקנס, יש להימנע מהטלתו.

על כן ביקש להימנע מהטלת ענישה כלכלית.

דין והכרעה

דומה כי אין צורך להכביר מילים בדבר עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים שבבסיס העבירה מושא ענייננו - בראשם שמירה על בטחונה של מדינת ישראל וזכותה לקבוע את הבאים בשעריה, לא כל שכן בזמן מלחמה.

הימים הם ימי מלחמת "חרבות ברזל", מלחמה שנכפתה על מדינתנו ולא ידענו כמותה. בד בבד - כהכבדת סיכון ומעש וודאי על גורמי הביטחון - נתונה המדינה תחת איומי טרור ממשיים ופעילות חבלנית עוינת שחלקה הניכר מבוצע על ידי תושבי השטחים השוהים בישראל שלא כדין. וראה בעניין זה

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נ' גבר חרוב (נבו 12.5.2024) שם עמד בית המשפט על מציאות קשה זו והדגיש כי בתקופה של מתיחות ביטחונית מיוחדת מן הראוי להתייחס ברצינות ובחומרה לכל ענין המערב סכנה לביטחון המדינה ואזרחיה.

גם בימים אלה ממש פועלים כוחות הביטחון בנושא זה בזירת איו"ש וחייילינו מחרפים נפשם, באותם מקומות ממש מהם מגיעים הנאשמים דנא ושכמותם. בד בבד מוסיפה תופעת השהיה הבלתי חוקית להציף את ארצנו, ודומה כי אכיפת התופעה שבה להיות משל ממלאת היא דלי מיים שבתחתיתו חור. היקף התופעה, הניכרת לעין כל, מתוך כמויות ההליכים בעניינם של שוהים בלתי חוקיים הנפתחים מדי יום בבתי משפט השלום במחוזנו, מלמדת כי על אף התמשכות המלחמה, והתעצמותה בגזרת יו"ש - אין ההרתעה מספקת, ומדי יום מרהיבים נאשמים רבים עוז ונכנסים אל הארץ הנתונה במלחמה ללא מורא.

אדגיש, לא נעלם מעיני מצבם הכלכלי הדחוק של הנאשם ושכמותו, וחזקה היא כי הנכנסים אכן נכנסו לצרכי פרנסה מתוך צורך ממשי, אך אין לנו אלא לנהוג בבחינת המצווה התלמודית - **"עניי עירך קודמים"**. אחרת, נשוב ונחטא לעצמנו במדיניות סלחנית שיש בה ראש וראשון לסכן את בטחון המדינה וזכותה-חובתה לברור את הבאים בשעריה.

כדברי בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ג עתמאן הנ"ל: **"אם מדינת ישראל נקטה מדיניות "סלחנית" ו"מכילה" כלפי שוהים בלתי חוקיים תושבי איו"ש ועזה עד יום ה-7 באוקטובר הרי שלאחריו, חובתה כלפי בטחון אזרחיה איננה מתירה לה להמשיך ולנהוג כך. לא ניתן להעלים עין מכניסה סיטונית של עשרות אלפים מדי יום מתוך מחשבה שרובם המכריע תמימים ואינם מבקשים להרע. די במפגעים בודדים על מנת להמיט אסון על תושבי הארץ. ככל שתופעת השהיה הבלתי חוקית היא נרחבת ומפושטת יותר ומדיניות הטיפול בה אקראית יותר, "מכילה" ומקילה יותר, כך יקשה על כוחות הביטחון לאתר את המסתננים המבקשים לפגוע באזרחינו. מדיניות אכיפה שאיננה נוקשה, אינה מרתיעה ואינה מונעת, מובילה להתפשטות היקף התופעה. במצב זה, סיכוי כוחות הביטחון להצליח במשימת סיכול ההסתננות פוחתים משמעותית. לעומת זאת, הפחתת התופעה מקילה על כוחות הביטחון לבצע את מלאכתם ומגבירה את רמת הביטחון"**.

כאמור, נשנית תופעת השהיה הבלתי חוקית ומכה בהיקף נרחב ללא מורא מצד מבצעה; משהתברר כי מדיניות הענישה, על אף ההחמרה שחלה, אינה מרתיעה ולא הביאה לצמצום התופעה - תוך הסבר סנגוריאלי נשנה כי המניע הנו כלכלי גרידא; מתחזקת לשיטתי החובה להחמיר דווקא בהיבט זה, אשר מתוך המניע נלמד בהכרח כי יהא בו לחזק ההרתעה המתחייבת. וראה ההתייחסות אף להיבט זה בענין **עתמאן הנ"ל** שם נקבע כי לאור העובדה שתכלית ביצוע העבירה היא לעיתים קרובות כלכלית, ראוי שמתחם העונש ההולם בגין עבירות אלו יכלול קנס והתחייבות כספית גם יחד. כך נקבע גם בעפ"ג (מחוזי חי') 1680-11-23 מדינת ישראל נ' מוצעב כסאב (נבו 6.11.2023) ; **בעפ"ג (מחוזי חיפה) 6746-10-23 מדינת ישראל נ' זכארה (9.10.23) ובעפ"ג (מחוזי נצרת)**

37018-10-23 מדינת ישראל נ' אחמד אלחרוב (נבו 25.10.2023).

החמרה זו מתחייבת גם במובן כך שיאומץ מתחם הענישה אותו התווה בית המשפט המחוזי בעניין עתמאן הנ"ל, שתחתיתו 3 חודשי מאסר בפועל. הווה ידוע כי במסגרת הסדרי טיעון בהליכי מוקד הוצגו ואומצו, גם על ידי, עונשי מאסר שהועמדו על 60 ימי מאסר בלבד. אך זאת מתוך צורך ולעיתים הכרח (גם הוא בשל היקפי התופעה) לכבד הסדרי טיעון ולעודדם.

נוכח כלל האמור, לאחר שבחנתי את כל אדני הענישה המתחייבים על-פי [סימן א' 1](#) לחוק העונשין בהתחשב בעקרון ההלימה; בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים - אשר מתעצמת נוכח אפיוני השעה; ובהינתן העובדה כי הנאשם החזיק בעברו בהיתר כניסה לישראל - אני גוזרת דינו כדלקמן:

1. 75 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. אדגיש כי מקום בו משתרע המתחם בין 2 ל- 7 חודשים, אומד מאסר זה מצוי בתחתית המתחם - כעתירת המאשימה.
2. קנס בסך של 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו - הקנס ישולם קודם לשחרורו של הנאשם מן המאסר.
3. מטילה על הנאשם מאסר בן 3 חודשים וזאת על תנאי, היה ובתוך שנתיים מהיום יעבור שוב העבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 29 אוקטובר 2024.